Скоро коси зіб’ють роси,
Лан, як на долоні.
Боса осінь сіно косе,
У задумі коні.

Як сивіюча слюда —
Мій туман зелений —
У озера загляда,
Золотить стремена.

Ах, захочу – перескочу
Золоті покоси, —
Це сухими бур’янами
Вітер так голосе.

Скоро коси зіб’ють роси,
Лан, як на долоні.
Боса осінь сіно косе,
У задумі коні.